

I. ČLTK REVUE

TENISOVÁ ŠKOLA MARKÉTY VONDROUŠOVÉ

ZALOŽEN 1893

I.ČESKÝ LAWN-TENNIS KLUB PRAHA
OFICIÁLNÍ PARTNEŘI

Vivus
Domy plné života

J&T BANKA

Pankrác a.s.

ČPP
VIENNA INSURANCE GROUP

ambicore

GreenGas
capture the energy

ISO PRAHA
STAVEBNINY

ADVANTAGE
CARS

smartwings

DOMANSKÝ.cz

BECHYNĚ
HODINÁŘSTVÍ

noncore

MORAVIA STEEL

CHEMOPROJEKT

ANALYTICS
DATA FACTORY

ALLINEX

Babolat

CRANE CONSTANCY CAPITAL

FALCONERI
SUPERIOR CASHMERE

VICTORIA
Vysokoškolské sportovní centrum MŠMT

NÁRODNÍ
SPORTOVNÍ
AGENTURA

PTS
Pražský tenisový svaz

Mizuno

PRAHA
PRAQUE
PRA GA
PRA G

PRAHA
7

zenova

ASTRONSTUDIO

Glenfiddich
SINGLE MALT SCOTCH WHISKY

Resultna

Peach

Piženský Prazdroj

protenis

GOLF

Vážení členové klubu, milí tenisoví příznivci,

historicky vzato zahajujeme 131. letní sezónu I.ČLTK Praha. Najít však v této době pozitivní slova a navodit povzbudivou jarní náladu je velmi složité.

Kauza související s vyšetřováním představitelů ČTS je pro celý tenis i jednotlivé kluby více než nepříjemná, mnohdy v další plnohodnotné činnosti limitující. Jde především o kluby, které stejně jako my obstarávají nejen celou škálu výchovy závodních hráčů od školičky až po Národní tenisové centrum a extraligu, ale současně i rekreační tenis a pořádání turnajů všech kategorií. Jakýkoliv přísun financí v jednotlivých dotačních kapitolách je totiž ze strany Českého tenisového svazu pozastaven a zatím netušíme dokdy, ani bude-li vůbec dodržen v intencích našeho rozpočtu.

Výbor klubu zatím nepřijal žádná další omezující opatření, takže sezona se rozjede jako každá předešlá. Jak ale bude dále fungovat spolupráce se svazem a s ní související finanční toky, to je velká otázka. I přes tuto nepříznivou situaci vám mohu sdělit dobrou zprávu: na poslední chvíli se podařilo zachránit konání fakticky již zrušeného 24. ročníku ATP Challengeru 75 v kombinaci s ženským turnajem kategorie ITF W75.

Pozitivní zprávou byl jistě i nezvykle brzký start hraní na venkovních kurtech, a sice už 15. března. A snad i to, že po ukončení činnosti společnosti Perinvest Gastro, která provozovala restauraci Tiebreak, se takřka bez jediného dne pauzy podařilo navázat; o spokojenost členů se nyní stará Tomáš Hertl, otec naší nadějně žákyně, ale především muž v gastru ostřílený. Myslím, že vše, včetně cenové hladiny a kvality kuchyně, funguje velmi dobře. Ale protože víme, že provozování klubové restaurace je z finančního hlediska poněkud nejisté, apeluji na členy, aby zvážili možnost uspořádání rodinných nebo jiných oslav právě zde, v našich domovských prostorech.

Připomínám také, že každou středu od 19 hodin se v Tiebreaku koná již velmi rozšířený Hospodský kvíz, při kterém si oživíte paměť, zasoutěžíte si a pobavíte se, ale také se dobře najíte. Zastoupení našeho klubu je zatím pouze v podobě dvou stolů z deseti možných.

Přeji všem příjemné léto na Štvanici.

Vladislav Šavřda,
generální manažer I.ČLTK Praha

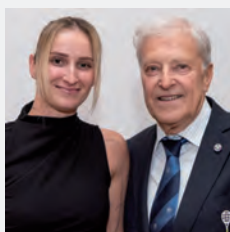
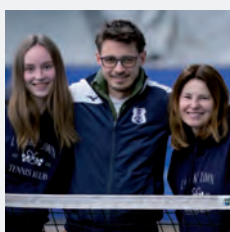
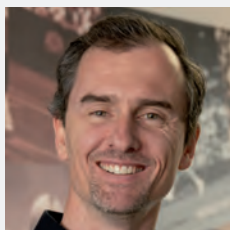
editorial

PRAGUE OPEN BUDE!

Otazník, který visel nad květnovým Prague Open, primárně kvůli situaci v Českém tenisovém svazu a jisté absenci finanční podpory z jeho strany, byl tak trochu nekonečný. A když už přišlo zdánlivě nezvratné rozhodnutí, které znělo minimálně v případě ATP Challengeru NE a znamenalo mj. odpis už zaplaceného turnajového fee ve výši 100 tisíc korun, dostavil se během 48 hodin zvrát. PRAGUE OPEN 2024 BUDE! A sice v kompletní podobě, tedy jako dvojtunaj mužů a žen.

„Podařilo se nám turnaj zachránit doslova minutu po dvanácté,“ oddechl si generální manažer I.ČLTK a turnajový ředitel Vladislav Šavřda po několika dnech strávených telefonováním. „Od chvíle, kdy bylo jisté, že nemůžeme počítat s tradiční finanční injekcí svazu, jsem urgoval Národní sportovní agenturu, abych se dozvěděl, s jakou částkou můžeme případně počítat; loni i předloni byla v takové výši, že bez podpory svazu bychom minimálně challenger uspořádat nedokázali. A protože jsem relevantní odpověď nezískal, byli jsme nuceni turnaj mužů v posledním možném termínu odhlásit. Ženský turnaj jsme ještě pár dnů nechávali otevřený, tam byla naštěstí větší časová vůle, a věřili jsme, že zachováme alespoň ten. Nakonec se mi podařilo potřebné informace získat a zjistil jsem, že podpora NSA by byla dostačující k uspořádání obou akcí. Následoval dotaz na ATP, zda a za jakých podmínek existuje cesta zpět. Našla se, jenom jsme museli obratem odeslat prize-money a slíbit, že tradiční kvalita organizace zůstane zachována. Takže chystáme oba turnaje...“

Prague Open 2024, tedy mužský ATP Challenger 75 a ITF W75 žen, se uskuteční v týdnu od 6. května a představí se na nich i hráči I.ČLTK. Přijďte jim fandit.

OBSAH

- 03** | Na kurt s „Maky“ aneb Školička má jméno
- 06** | Na prvním místě trpělivost
- 08** | Blahopřejeme jubilantům!
- 10** | Na tenis přes závoru
- 14** | Musíme začít u dětí (Petr Šavřda)
- 16** | „Akvárium“ v zimě vyrostlo
- 18** | Junioři jsou hráči pro mě (Jan Vacek)
- 20** | Talent s tenisem v srdci
- 22** | Na cestě za snem...
- 24** | Štvanice je privilegium (Aleem Choudhry)
- 28** | 30. série babytenistů: Držíme laťku!
- 32** | Půl života na Štvanici (Ladislav Týra)
- 34** | Kapitoly z historie
- 38** | Dva šampioni z jednoho klubu
- 40** | Stopa, která nezmizí (Jiří Medonos)

Markéta Vondroušová a vedoucí trenér tenisové školy Jan Pecha při představování projektu

Wimbledonská vítězka jako motivace aneb Vítejte v TŠ Markéty Vondroušové

NA KURT S „MAKY“

To, že propůjčila jméno klubové školičce, brala jako samozřejmost; jistě proto, že je se Štvanicí spojená jako málokdo, přestože jí bude teprve pětadvacet. Wimbledonská vítězka Markéta Vondroušová přišla s touhle nabídkou za generálním manažerem I.ČLTK Vladislavem Šavrdou jen pár dnů po loňském triumfu na nejslavnějším světovém turnaji. A ten s radostí přijal. Děti na Štvanici tak dělají první krůčky v Tenisové škole Markéty Vondroušové.

„Mám děti ráda a věřím, že mě taková spolupráce bude bavit. Těším se na ni,“ říkala „Maky“ na prosincové tiskové konferenci na Štvanici, na které spolu s vedením klubu společný projekt představili. „Kariéra není navždycky a tohle je něco, čemu bych se mohla věnovat i v dalších letech; nakonec – spousta hráček má vlastní akademie.

Ale hlavně mám k dětem vztah, líbí se mi, když je tady vidím třeba na letních kempech, jak jsou nadšené, jak je tenis baví. A pak – klub funguje neskutečně. Jsem ráda, že hraju zrovna tady, hrozně ráda tu trávím čas,“ přidala Markéta, se kterou se členové klubu běžně vídají na kurtech, v restauraci, na recepci, kde občas tráví chvíle s maminkou,

nebo ve fitku. Zvlášť pro talentované žáky nebo juniory motivace jako hrom. Snad i pro ty nejmenší...

„Důležité je, že má Markéta chuť se opravdu zapojit. Pokud bude v Praze, je otevřená našim nápadům a aktivitám, které navrhne. Možností se určitě nabízí víc než jen její občasná přítomnost ▶

na tréninku nebo společné fotky s dětmi," říká za vedení I.ČLTK Petr Šavřda a vedoucí trenér tenisové školy Jan Pecha přidává: „Limitem jsou samozřejmě Markétiny časové možnosti, některé věci se úplně naplánovat nedají. Ale rádi využijeme všech příležitostí, které se naskytou, respektive na které najde čas. Líbila by se nám třeba neformální beseda s dětmi a rodiči, ideálně v rámci jednoho z letních kempů. Pozvali bychom všechny, kteří by měli zájem, určitě včetně starších dětí, které si velmi pravděpodobně mohou odnést víc než ti nejmladší. Měli by možnost zeptat se na Markétiny zkušenosti, její přípravu v dětském věku i tu pozdější a aktuální, zkrátka na cokoli, co je zajímavá a co by pro ně mohlo být na začátku kariéry nebo i později užitečné.“

Právě tohle by mohl být pro všechny budoucí tenisty i jejich rodiče hodně atraktivní bonus; slyšet cokoli zásadního od trenérů je sice skvělé a bývá záhodno

tomu věřit, ale když tuhle pravdu zopakuje i wimbledonská vítězka, má to ještě jinou váhu, ne?

Od Markéty se nepochybně dozvědí spoustu zajímavého nejen o přípravě. Jistě i o tom, že úspěch nepřijde zadarmo, jakkoli má někdo talent a velké pohybové nadání. I wimbledonská vítězka musela odmalička spoustu věcí obětovat. Pravidelně jezdila ze Sokolova na tréninky na Štvanici, kde později přespávala, v teenagerském věku se do Prahy přestěhovala a musela se hodně brzy osamostatnit; i tohle bude užitečné od jedné z nejlepších světových hráček

TENISOVÁ ŠKOLA MARKÉTY VONDROUŠOVÉ

slyšet na vlastní uši. A jestli se Markéta objeví s dětmi i na kurtu? Určitě ano. Se staršími, které už sbírají první vítězství v kategorii babytenisu, ale kteří stále ještě spadají pod křídla tenisové školy, případně s některými žáky, už by si zahrát určitě mohla.

„Ti, kteří hrají turnaje, kteří už vědí, o čem je tenis, sledují ho v televizi, by to určitě ocenili a míček by letěl nejméně desetkrát přes síť. Tohle už by pro ně mělo smysl a váhu, především v motivační rovině," říká Jan Pecha s dovětkem, že by to byl velmi příjemný bonus Markétiny aktivity v rámci tenisové školy. „Zahrát si s wimbledonskou vítěžkou přece musí být zážitek...“

Na druhou stranu změna názvu neznámá, že štvanická škola začne fungovat jinak. Nakonec – reference jsou veskrze pozitivní, tak proč měnit systém, který je úspěšný?!

Děti ze štvanické školičky s trenéry

Ano, tady se dětem věnuje i wimbledonská vítězka

„Koncem března se nám během několika dnů přihlásilo deset nových dětí, vesměs ve věku tří čtyř let, což je absolutní ideál. Jejich rodiče je zpravidla přivedli na doporučení, což nás samozřejmě těší,“ říká šéf klubové školičky, jemuž při každodenní práci s dětmi, ale i při pořádání turnajů, kempů, soustředění, organizování sparingů nebo při „tréninku“ sběračů pro místní turnaje pomáhají zkušené trenérky Andrea Vašíčková, Hana Césarová a také studentka trenérství na UK FTVS Adéla Vašíčková, sama bývalá hráčka I.ČLTK. „Pomáhá nám už tři roky a postupně získává zkušenosti a zapojuje se víc a víc. Což potřebujeme, protože u nás trénuje na sto dvacet dětí; od pondělí do pátku máme kurty od jedné do sedmi večer plné,“ přibližuje Pecha. „Zkrátka učíme hrát děti tenis. A za podpory a občasných přítomností Markéty to určitě bude vítané zpestření a výborná motivace.“

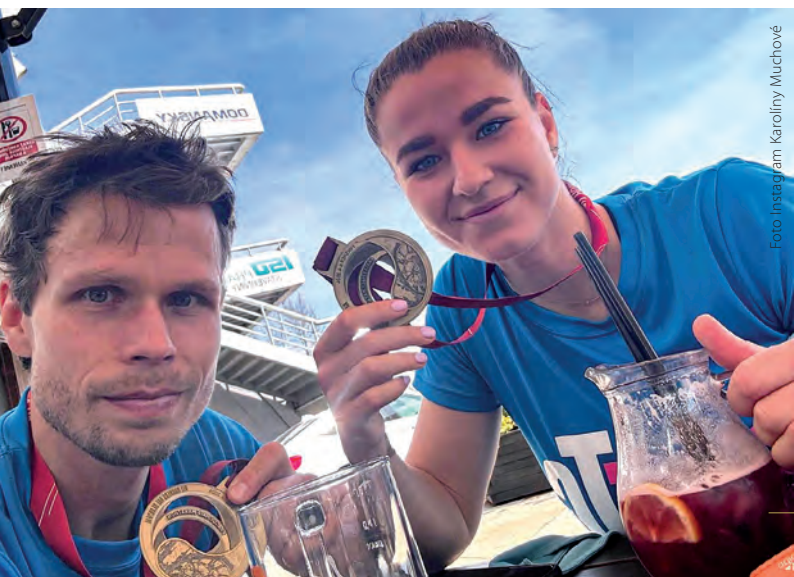

Markéta Vondroušová si při babytenisovém Masters našla čas na předání cen nejlepším děvčatům

KORUNY PRO MARKÉTU

Nejlepší česká sportovkyně roku 2023 hraje na Štvanici. Wimbledonská vítězka MARKÉTA VONDROUŠOVÁ (24) v závěru roku opanovala tradiční anketu sportovních novinářů před mistry světa v plážovém volejbale Perušičem a Schweinerem a hokejistou Pastrňákem. „Maky“ se stala v 65leté historii ankety teprve čtvrtým tenisovým vítězem; před padesáti lety triumfoval Jan Kodeš a nedávno dvakrát Petra Kvitová. Na 5. místě se umístila další hráčka I.ČLTK; Karolína Muchová zabodovala nejvíc postupem do finále na Roland Garros. Markéta si bohužel slavnostní předání koruny neužila a trofej převzala až o den později na Štvanici. Důvodem byla tragická střelba na Filozofické fakultě UK v den galavečera; zemřelo při ní čtrnáct lidí... První nenasazená vítězka Wimbledonu v open éře se současně stala i vítězkou 31. ročníku ankety Zlatý kanár. K oběma úspěchům gratulujeme!

Markéta Vondroušová s trofejí pro Sportovce roku 2024

NA PRVNÍM MÍSTĚ TRPĚLIVOST

Životní sezonu 2023 uzavřela KAROLÍNA MUCHOVÁ předčasně – nešťastným zraněním zápěstí při US Open, kde se přes bolest prodrala do semifinále. Nebýt toho, loňský rok s finále Roland Garros proti Swiatekové by byl pravděpodobně ještě „životnější“. Nestalo se; zápěstí nepustilo Karolínu na Masters, a když už chtěla začít s přípravou na Australian Open, znovu ji musela vzdát. Konzervativní léčba totiž opět nezabrala, a tak došlo na krajní řešení – únorovou operaci. Brutální smůla a nepříjemně dlouhá pauza od tenisu... Od začátku dubna je Karolína bez dlahy a absolvuje další léčbu a rehabilitaci, postupně také cvičení na posílení zápěstí. A až vezme do ruky raketu, i na kurtu začne velmi zvolna a postupně; trpělivost je momentálně nade vše.

Karolína Muchová a kondiční trenér Jaroslav Blažek si v dubnu stříhli Pražský půlmaraton

VÍTANÁ POSILA NA KURT

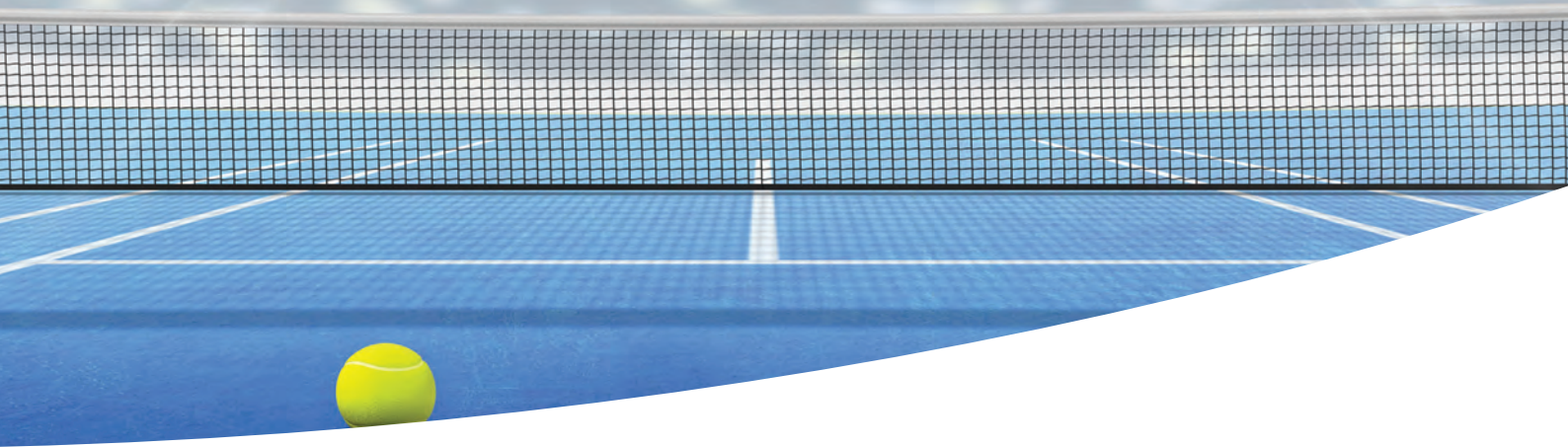
Štvanice nadále posiluje trenérský tým; na individuálnější kondiční přípravu juniorů dohlíží už od loňska Richard Pavlův, v dubnu nastoupil jako tenisový trenér zkušený MILAN TRNĚNÝ (53). Bývalý výborný hráč z první pětistovky ATP se při práci na Spartě či Spojích Praha postupně věnoval všem věkovým kategoriím a naposledy byl osobním koučem Michaela Vrbenského. Teď zakotvil na Štvanici. „Proč? Protože mě baví práce v klubu, protože Štvanice je Štvanice, klub s úžasnou historií, a já k ní mám od mládí vztah – strávil jsem tady tři roky ve vrcholovém středisku. Navíc se roky známe s Petrem Vaníčkem, takže jsme byli v kontaktu a on věděl, že mám zájem,“ říká Trněný s dovětkem, že ho přitahovalo i rodinné prostředí I.ČLTK. Jeho úkolem bude vytáhnout co nejvíc juniory, kterým se začal věnovat od svého příchodu; ve skupině má mj. dvojku ročníku 2009 Filipa Ladmana.

Milan Trněný se po letech vrátil na Štvanici v roli trenéra

Welcome Aboard

www.smartwings.com

smartwings

K narozeninám na koncert, projížďku Bernina Expressem, ale hlavně být s rodinou

BLAHOPŘEJEME!

Ke Štvanici patří jako málokdo. **VLASTA VOPIČKOVÁ** přestoupila do I.ČLTK jako čtrnáctiletá. **PAVEL HUŤKA** přišel ze Šumperka v šestnácti. Kladeňák **LUBOMÍR ŠTYCH** sice vkročil na ostrov až jako „velký kluk“, přesto se blíží čtvrtstoletí působení v klubu. A protože všichni tři oslavili před pár týdny životní jubilea, **BLAHOPŘEJEME!**

„Oslava v restauraci Kogo byla moc pěkná, sešlo se nás asi šestnáct a vydrželi jsme do půl jedenácté. A i když jsem dárky zakázala, samozřejmě jsem jich pár – a krásných – dostala,“ usmívá se paní **VLASTA**. Věk byste jí nehádali, s manželem Milanem se v tomhle sešli až neskutečně. A na Štvanici ji potkáte téměř každý den. „Kam jinam bychom také měli chodit? Navíc tu hrají vnoučata,“ říká dáma, která je na fotografii vítězného ligového týmu I.ČLTK z roku 1968 a jež udělala ve světě spoustu skvělých výsledků; třeba dvě čtvrtfinále na Roland Garros.

„Všechny grandslamy byly nádherné... Hrála jsem desetkrát v Paříži, ve Wimbledonu, taky v Římě. Na Roland Garros jsme tehdy dostávali dvě sukně a dvě trička od Lacosta, ve Wimblasu zase tašku a dvoje tenisky Fred Perry – to byly pokaždé vánoce,“ vzpomíná s úsměvem, ale na mládí strávené v teniskách za 35 korun nedá dopustit. „Zlaté časy...“

Vlasta Vopičková na narozeninové oslavě s bratrem Janem a manželem Milanem

Nikdo nás nenutil do tréninku a my přesto chodili ze školy rovnou na Štvanici. A rodiče nevyváděli tak jako dnes.“

Donedávna vzpomínala Vlasta Vopičková-Kodešová přímo na Roland Garros a ve Wimbledonu. „V Londýně jsme byli naposledy předloni, Honza nám sehnal dva lístky. Ale už je to pro nás náročné. Do Paříže se nám také nechce, i když jako členka klubu Last 8 vstupenky mám. Areál je čím dál větší a než dojdeme od transportu na nějaký velký kurt, je to pro nás příliš dlouhá procházka. Ale vzpomínky, ty mi nikdo nevezme...“

Spoustu jich má i **PAVEL HUŤKA**. Ten nedávno oslavil pětasedmdesátiny, a ač se na podzim chystá na výměnu pravé kyčle, tenisu se pořád nehodlá vzdát. „Věřím, že ji brzy rozběhám jako tu levou,“ usmívá se. „Bez našich deblových střed prostě nechci být, je to pro mě zásadní událost a vzpruha, na kterou se pokaždé velmi těším; za poslední půlrok jsem krom lázeňského pobytu v Třeboni nechyběl, i když to od února bylo většinou s aulinem na kyčel.“

Krom tenisu si Pavel pořád užívá podnikání, je spolujednatel společnosti BGolf, která dováží golfové vybavení značky Bridgestone. „Jsem rád, že mám i v tomhle směru nějakou důchodcovskou aktivitu,“ říká. Jako dědečkovi mu ovšem zásadní radost dělají čtyři vnoučata, která mu dopřály jeho dvě dcery, a pospolitost rodiny vůbec. „Měl jsem velkou radost, že jsme se na mých narozeninách všichni sešli. Poseděli jsme v italské restauraci v Podolí a užili si večer. Dárky už si sice nepřeju, přesto jsem je dostal, mezi nimi i vstupenky na koncert Roda Stewarta

v O2 areně; to byl už v mládí můj velký favorit a pořád opatruju několik jeho desek.“

Největší radosti někdejšího skvělého tenisty se však jmenují Oliver, Tobík, Julinka a Valerie. „Mám z nich velkou radost. Žádné z vnoučat asi nebude vrcholový sportovec, ale hrají tenis, golf, dobře lyžují, zkrátka od všeho něco. Když můžu být s nimi, dělá mi to velkou radost.“

To **LUBOŠ ŠTYCH** je v šedesáti pořád mladík a na solidní důchod si musí ještě chvíli vydělávat. Kulatiny slavil v kruhu rodinném v půvabné restauraci U Netopýra v Malých Kyšicích a nádvkem si dopřál cyklovýlet s kamarády. Před uzavěrkou tohoto vydání Revue mu zbýval už jen poslední krůček – pozvat na pivo kolegy ze Štvanice.

I on dostal parádní dárek. „Vždycky jsem se chtěl projet švýcarskou železnicí a teď se mi to splní. Se ženou vyrazíme na projížďku Bernina Expressem okolo alpských ledovců a skrz spoustu tamních tunelů. Moc se na to těším...“

Nebýt občasného upozornění kolen, že by měl ubrat plyn, cítí se Luboš na kurtu pořád v pohodě. Možná i proto, že ho práce s dětmi stále baví. „Je fajn vidět, jak se učí a zlepšují. Jako táta tří dětí jim myslím rozumím i po stránce pedagogické a psychologické. Jenom mi někdy vadí, když vidím, jaká mají rodiče očekávání a že si neuvědomují, jak je pro dítě těžké přijít po vyučování na tenis, odehrát hodinu, zvládnout kondici a večer se jít znovu učit...“

Vlasto, Pavle a Luboši – všechno nejlepší a hlavně hodně zdraví do dalších let!

 Babolat

PURE DRIVE 30TH ANNIVERSARY

Kurtý 5–9; dva z nich dostanou v sezoně nový tvrdý povrch

Přece jen jedno pozitivum: dotace umožní stavbu dvou kurtů s tvrdým povrchem

NA TENIS PŘES ZÁVORU!

Dvě zásadní zprávy na začátku sezony se výrazně liší. Jedna je pozitivní, druhá výrazně horší. Začneme tou lepší: klub je velmi blízko investiční dotaci na přestavbu kurtů 7 a 8 na tvrdý povrch. Přinese to několik plusů, o kterých píšeme níže. Špatná zpráva je, že s úřadem Městské části Praha 7 je velmi složitá domluva, a tak cestu do klubu brzy okoření závor a možná i částečný parking pod Hlávkovým mostem...

Bizarní plán sebrat I.ČLTK jeden či více kurtů na Slavoji, případně i víceúčelové hřiště, je (snad) aktuálně mimo hru, alespoň podle neověřených informací z Magistrátu hlavního města Prahy. „Další vývoj je však ve hvězdách; je totiž zřejmé, že nepřátel tenisu je v současném vedení Prahy nepoměrně více než jeho příznivců,“ říká šéf I.ČLTK Vladislav Šavřda.

Co je mnohem méně povzbuzující: na březnové schůzce s vedením Prahy 7,

konkrétně s místostarostou Zelenkou a radním pro dopravu Kovaříkem, se Vladislav a Petr Šavřdovi dozvěděli, že radnice trvá na avizovaném omezení dopravy na ostrově a nereflkuje jakékoli argumenty nebo změkčení striktního postoje; v případě vstřícnějšího přístupu by přitom omezení mohlo být mnohem mírnější.

„Odcházeli jsme rozčarováni, protože veškeré námi předložené argumenty,

stejně jako argumenty sousedícího skateparku Mystic a Vlny Štvanice, pánové nebrali v potaz. Praha 7 tvrdošijně trvá na umístění závor v místech u zdymadla, tedy na samém začátku příjezdové cesty, i když je evidentní, že by stačilo umístit ji za první oblouk Negrelliho viaduktu. Aby zkrátka auta nejezdila tam, kde je zeleň a klidový prostor,“ přibližuje generální manažer klubu s dovětkem, že se podařilo vyjednat jen to, že by ►

NOVÝ SALÓN

Toyota Domanský Stodůlky

Toyota Domanský se rozšiřuje!
Od 02. dubna 2024 nově i na Stodůlkách!

Tlumačovská 1298, 155 000 Praha 5 – Stodůlky

systém automaticky pouštěl vozy, jejichž SPZ budou v databázi, přičemž ty neznámé by bylo případně možné vpustit ovládním závory z recepce. „Pro nás to ovšem znamená investici ve výši zhruba čtvrt milionu korun,“ doplňuje. V případě zaplnění parkovacích míst u Negrelliho viaduktu by však byl vyžadován návrat na nově vytvořený parking pod Hlávkovým mostem.

„Počet parkovacích míst přímo u areálu zůstane omezen na řadu pod malým centrem a místa pod čtyřmi oblouky, která si jako klub pronajmeme od města. Po většinu roku snad tento počet bude dostačující. Přesto vnímáme postoj radnice Prahy 7 jako absolutní nevíli nám vyhovět; proč není možné umístit závoru až k Negrelliho viaduktu, když celý úsek od zdymadla až po naše parkovací místa je pouze asfaltová silnice a žádná klidová zóna zeleně?“ nechápe Šavrda.

Časový horizont instalace závory zatím nebyl stanoven, návrhem řešení i harmonogramu prací byla pověřena firma Acton, správce ostrova.

Zelená úpravám v areálu je naopak pozitivní zprávou. Jedné ze tří investičních dotací, o kterou I.ČLTK pro letošní rok žádal, a sice té na přestavbu dvou kurtů a pořízení nafukovací dvojhal s novým agregátem, už chybí jen poslední razítko. Pokud padne, v létě se může stavět. Klub se bude na několikamilionové investici podílet třiceti procenty. Neznámá je zatím odpověď na žádost o další dotaci u Magistrátu; případná finanční injekce by měla pokrýt nový umělý povrch do trojhal.

„Sedmičku a osmičku bychom chtěli přeměnit na tvrdý povrch o prázdninách; jde o stavbu vyžadující příznivé počasí (kvůli tvrdnutí betonu) a zhruba šest týdnů, a právě v době dovolených by na to měl být prostor,“

popisuje manažer klubu pro správu Martin Šustr.

Dva nové kurty s tvrdým povrchem (fakticky možná jen jeden, to v případě, pokud se z „devítky“ stane v blízké budoucnosti opět antuka) přinesou několik benefitů; ten hlavní pro závodní hráče, kteří je k přípravě nutně potřebují. Další pro fungování tenisové školy, protože hard je v určitých ohledech praktičtější a multifunkčnější, zejména pro některé hry. Dalším plusem i finanční úsporou je (nulová) příprava pro zimní sezonu, kdy stačí nafouknout bubliny bez nutnosti pokládání desek, v případě antuky pak také „šetření“ kurtů, kterým půlroční zakrytí neprospívá. „Na hardu se hala postaví za jediný den, při nutnosti přípravy povrchu je to celý týden,“ přikyvuje Šustr.

Pokud vše klapne, příští zima by mohla být částečně v novém. Ale bohužel možná i s příjezdem přes závoru...

VYZKOUŠEJTE VLNU

River surfaři balancující na umělé vlně vodáckého kanálu jste si cestou přes Hlávkův most nemohli nevšimnout.

Nejspíš tam uvidíte někoho z členů spolku Vlny Štvanice, který má zázemí v těsném sousedství kurtů na Slavoji.

Tihle pánové to na vlně umějí: zleva Štěpán Rejhon, Vojta Svárovský a Filip Král

Od Magistrátu má v pronájmu větší část tamní nemovitosti, v podnájmu od I.ČLTK pak část prostranství za ním. To nyní prošlo kultivací; klub postavil nový plot s brankou, nájemce zaparkoval osobitý food truck a ještě osobitější saunu.

„Říkáme tomu loděnice. Jsme vodáci a provozujeme nejen vlnu, ale celý areál pro divokou vodu. Jsou mezi námi surfaři, kanoisté, kajakáři...“ přibližuje předseda spolku a slalomář Martin Leskovjan. „Máme tady tělocvičnu, sdílenou dílnu, kde opravujeme lodě a surfy, coworkingovou kancelář pro členy, kteří tu tráví víc času, bistro se základním občerstvením a špičkovou kávu.“

Do míšmaše vodáků z různých disciplín, kteří si první dubnovou sobotu užili i slavnostní „Opening“, patří také nejlepší domácí river surfař Jan Moleš. Park vodních sportů je přístupný veřejnosti a otestovat vlnu může přijít kdokoli, jen musí na úvod absolvovat tzv. zaškolovací lekci od místního instruktora. Detaily najdete v případě zájmu na www.vlnyštvanice.cz

TALENT & DŘÍČ

Příležitost vzniká setkáním. To platí ve sportu, v životě i v byznysu. Podporujeme motivaci a touhu vyhrát, talent a společný úspěch. U nás se setkává odvaha soukromých investorů s odvahou sportovců vítězit.

Jsme křižovatka příležitostí. Už 25 let se u nás setkávají úspěšní investoři, majitelé firem i privátní klienti, kteří hledají něco výjimečného. Zakladatelé projektů a ti, co jim věří. Ti, co potřebují, s těmi, co mají. Ti, co znají trhy, s těmi, co znají lidi. U nás se setkávají soukromé investice a odvážné nápady.

Jsme privátní a investiční banka.
Každé setkání je příležitost společně růst.
Potkejme se.

Petr Šavřda našel na Štvanici novou pracovní výzvu

Petr Šavřda: Neprožíváme sportovně ideální období, na druhou stranu je to výzva

MUSÍME ZAČÍT U DĚTÍ

Na podzim se usídlil v otcově štvanickém „obýváku“, v kanceláři generálního manažera má symbolicky stůl po jeho pravici – stal se jeho pravou rukou. „Původně jsem měl řešit víc management, ale hodně se to naklonilo ke sportu. Což mi vůbec nevádí, naopak; srdcem jsem sporták a řešit koncepci tréninku je mi bližší,“ usmívá se **PETR ŠAVŘDA**. Aby ne, má za sebou mj. deset let práce pro golfovou federaci, z toho pět let vedl sportovní úsek.

Na Štvanici vyrůstal, tenisově pod dohledem Daniela Vaňka, strávil tu dětství i mládí a touží sem chodit i nadále, teď už i s manželkou Andreou a roční dcerkou Natálkou. K ostrovu má mimořádný vztah, ostatně s jeho příjmením to ani jinak nelze. A tak se dá předpokládat, že i v roli manažera pro klub udělá to nejlepší.

Jste po pěti šesti měsících na Štvanici dokonale v obraze?

„Dokonale ne, ale dost na to, abych měl představu, co nás čeká. Na začátku jsem potřeboval pochopit některé procesy, taky jsem zjistil, že určité administrativní věci maličko haprují. A trochu jsem bojoval s tím,

kudy do toho vlézt... (usmívá se) Protože věci k řešení je z mého pohledu víc a některé jsou docela citlivé, takže je složitější je uchopit; občas kvůli tomu hledáme řešení C... Ale co je pozitivní – hodně o všem diskutujeme a díky tomu mám víc a víc jasno.“

// Zázemí je excelentní, ale je potřeba hráče přimět, aby pro sebe dělali maximum. A věnovat se těm opravdu nejlepším.

A ten se na Štvanici dlouhodobě podcenil. Talenty je přitom potřeba sbírat kolem, v dalších klubech, v jiných městech. Výběr je zkrátka klíčový, teprve pak se projeví péče, podmínky, dobří trenéři. To vše máme, ale chybějí nadané děti; zatímco jinde objíždějí turnaje, nabízejí jim dárky a stahují je k sobě, my „jen“ vychováváme. Tohle musíme změnit.“

Takže školička funguje, ale...

„... funguje velmi dobře, Honza Pecha je výborný organizátor i pedagog a s dětmi to umí. Ale z mého pohledu nelze čekat, že každý rok vyprodukuje dva tři budoucí výborné hráče. Na začátku je to spíš kroužek, kde se děti naučí základy motoriky a techniky, ale jen některé budou mít odpovídající talent, výkonnost a touhu jít dál, řekněme do „vyšší“ Markétiny třídy pro hráče, které čeká poslední rok kategorie babytenisu a první rok mezi žáky. Ale to mluvím o těch dvou třech nejlepších; ostatní musíme tzv. doskoutovat. V menších klubech v regionech je stejná šance, že se tam objeví talentovaný sportovec, jako u nás. Mám pocit, že naše konkurence to pochopila o něco dříve než my; bez výrazných talentů novou Vondroušovou nevychováte, tak to zkrátka je. Trenér může hráči trochu pomoci, nebo trochu ublížit, ale z průměrného dítěte Federera nikdy nevychová (a ani ho v něm nezabije).“

Takže?

„Takže bychom měli co nejdříve nastavit spolupráci s některými kluby, protože jiná cesta k úspěchu nepovede. Honza Pecha na tohle téma udělal zajímavou analýzu. Vyplývá z ní, že mezi současnými úspěšnými hráči v žákovských kategoriích je minimum těch, kteří byli plně vychováni v klubové školičce. Bez ohledu na to, zda jde o Štvanici, Spartu nebo Prostějov. Pouze s vlastními zdroji, pokud to tak můžu říct, se šance na „velký“ úspěch výrazně snižuje.“

Co ještě vás aktuálně tíží?

„Je toho víc, nevím, jak moc zacházet do detailů. Rádi bychom omladili trenérský kolektiv; na jaře nastoupil

do klubu Milan Trněný, za to jsem velmi rád. Babytenisu a mladším žákům se věnují Magda Zemanová a Luboš Štych; budou v úzkém kontaktu se školičkou, víc objíždět turnaje a hledat nové děti. Ty bychom k nám chtěli zvát na tréninky, na sparing, nabízet jim (a jejich klubům) spolupráci. Ke starším žákům, kterým se věnuje Jaroslav Jandus, se posunul Pavel Zádrapa, který má zkušenosti i jako osobní trenér, určitě to bude přínos.“

A ve vyšších patrech?

„Tam chceme především maximálně využívat podmínky, které máme, případně je ještě vylepšit. O zázemí je zbytečné mluvit, je excelentní, ale je potřeba hráče přimět, aby pro sebe opravdu dělali maximum. Musíme zlepšit koncepci a organizovanost, maximálně se věnovat těm opravdu nejlepším; a možná i trochu přenastavit některá pravidla; například vymezení hodiny pro nejlepší závodní hráče ve fitku a rehabilitaci. Chceme omladit trenérský tým a udělat ho co nejvíce spolupracující; aby se trenéři víc potkávali, aby byla příprava méně individuální. Rádi bychom vytvořili analytickou místnost, kde by se mohli potkávat u videa a diskutovat. Taky chceme zintenzivnit spolupráci s ordinací pana doktora Matouše a angažovat maséra, ideálně i správce wellness v jedné osobě. Plánu je víc, ale pochopitelně jsme výrazně závislí na podpoře svazu; snad v tomhle směru nepříjde komplikace...“

Jak moc se při těchto debatách hádáte, ať už s otcem nebo s Petrem Vaníčkem?

„Nehádáme se, diskutujeme, i když oba někdy býváme trochu emotivní. (usmívá se) Ale já vím, že to táta myslí dobře, pro Štvanici dýchá. Jen to celé musíme urychlit a některé procesy zefektivnit. Zavedl jsem porady sekretariátu, kde řešíme provoz, a sportovního úseku, kde se setkávají vedoucí úseků a věnují se sportovní stránce klubu; každé dva týdny se snažíme posouvat klíčové věci, ze schůzek máme konkrétní úkoly a výstupy. Ale je to běh na delší trať...“

O čem nejvíc?

„Upřímně: neprožíváme sportovně ideální období, výsledkově ani jinak. Všichni jsme sice v euforii z toho, co předvádějí Markéta Vondroušová s Kájou Muchovou, ale za nimi je velká mezera. Může se stát, že v nejbližších letech nebudeme především v mládežnických kategoriích vyhrávat tak, jak bychom si asi představovali. Možná jsme trochu zaspali, ale určitě v tom hraje roli víc faktorů. Čeká nás hodně práce, na druhou stranu se na to těším, protože je to výzva.“

Kde chcete začít?

„U dětí, jinak to ani nejde. Sice máme fungující školičku, se kterou teď navíc spojila jméno i určitou podporu Markéta (Vondroušová), ale to podle mého názoru není jediná cesta k výchově velkých hráčů, na kterou bychom se měli spoléhat. Ta vede primárně přes kvalitní skauting.

FICIAL

ORE

Tomáš Truneček ve svém zvětšeném a vylepšeném „akváriu“

Obchod nabízí nově i klubové oblečení a prémiové tenisky Lacoste

„AKVÁRIUM“ JE VĚTŠÍ

Jistě jste si všimli; prosklený obchod a servis ve vestibulu přes zimu „ukousl“ zhruba dva metry z foyeru a tím pádem je na očích ještě víc než doposud. Důvod je prostý – rozšíření nabídky, mj. o kolekci věcí s klubovým logem. „Je to myslím zajímavé rozšíření nabídky nejen pro členy, ale i návštěvy ze zahraničí. Vesměs jde o vkusné a cenově dostupné věci,“ říká ke změnám manažer pro správu Martin Šustr.

„Pokud jde o oblečení, využili jsme spolupráci se značkou Mizuno a nabízíme klubová funkční trička, sukně a šortky. Bestsellerem jsou ale lifestylové mikiny ve dvou barvách – ty z první objednávky už jsou téměř vyprodané,“ dodává Lucie Michálková, která se o klubový merch postarala.

Stojí za zmínku, že členové I.ČLTK mají na veškeré oblečení (krom ponožek) i tenisky 20% slevu. Výhodně mohou nakupovat i v e-shopu značky Falconeri (případně v jejich kamenných obchodech v Palladiu a OC Westfield Chodov), která je jedním z partnerů klubu a v obchodě má showroom; zejména její kašmírové svetry jsou luxusní. A jedna žhavá

novinka: společnost Raketsport právě doplnila sortiment o prémiové tenisky značky Lacoste a testovací rakety a doplňky Tecnifibre.

Shop je od začátku roku v režii klubu a odpovědný za jeho fungování je Tomáš Truneček, který na Štvanici vyplétá rakety už šest let. „Pořád mě to baví a jsem tady spokojen. Cítím se sice trochu jako v akváriu, na druhou stranu je obchod mnohem víc na očích, než když jsme byli vzadu; tehdy někteří vůbec netušili, že tady servis funguje,“ usmívá se muž, jehož kdysi přivedl k vyplétání legendární Petr Jurosz. Jeho aktuální denní porce je v průměru deset raket. „Ale není to jen o vlastním vypletení; při přebírání rakety

je potřeba prohodit pár slov, pak vystříhat starý výplet, rám důkladně očistit (protože nově vypletená raketa se zbytky antuky mi bytostně vadí) a teprve pak vyplést,“ popisuje svou rutinu s dovětkem, že stoprocentní práce vyžaduje třicet minut času.

A propos: nejen obchod je zase o něco hezčí. Totéž platí o celém vestibulu, kde přibýly velké fotografie nejúspěšnějších hráčů v historii klubu a také polep prvního sloupu za vstupem z parkoviště; Markéta Vondroušová s wimbledonskou trofejí tady „vítá“ každého návštěvníka doslova mezi dveřmi. To aby bylo zřejmé, kam právě vkročil a koho může na Štvanici potkat.

ANALYTICS DATA FACTORY

- ✓ **Špičková řešení** v oblasti real-time analýzy streamovaných dat
- ✓ **Detekce komplexních podvodů** v reálném čase
- ✓ **Řízení vztahů se zákazníky** napříč komunikačními kanály
- ✓ **Analýza senzorických dat** v reálném čase a detekce anomálního chování
- ✓ **Vývoj vlastních produktů a řešení**

www.byadf.cz

www.neodatabyadf.cz

www.foodsave.cz

Práce v akademii v Halle byla skvělá zkušenost, říká Jan Vacek

JUNIOŘI = HRÁČI PRO MĚ

Jeho angažmá má logiku; **JAN VACEK (47)** je dalším z řady bývalých hráčů klubu, kteří jsou Štvanici věrni i po ukončení kariéry. Bývalý daviscupový reprezentant tu ostatně v trenérské roli už působil, tehdy ale především sbíral zkušenosti. Před rokem se vrátil jako ostřílený trenér, mj. s několika lety práce v akademii v Halle v zádech. Teď se snaží pozvednout štvanické mládí.

Jak na štvanické začátky vzpomínáte?

„Jenom v dobrém. Strávil jsem tu čtyři roky na začátku trenérské kariéry a učil se od Jirky Hřebce a ostatních trenérů. Snažil jsem se najít svůj styl a cestu, i když vlastní náhled na tenis asi člověk po kariéře nezmění. A pak jsem odešel do akademie Jana de Wita do Halle, kde jsem udělal další krok; to byla práce, která mě posunula nejmíc.“

V čem?

„Ve všech ohledech. Měl jsem možnost pracovat se špičkovými hráči; do akademie patřili Simon, Monfils, Nieminen, Dodig, Tursunov..., mým svěřencem byl čtyři roky Marco Chiudinelli a dva roky Tacuma Ito. Viděl jsem zblízka práci a individuální přístup Jana de Wita. Je vcelku autoritativní, ale má jasnou představu a s hráči to umí, mají v něj důvěru.“

Například Gilles Simon se s ním po pěti letech velmi nerad loučil, i když mu on sám jako trenér doporučil změnu a nový impuls. Pro mě to byla skvělá zkušenost včetně toho, že jsem zblízka poznal fungování akademie. Skončil jsem tam primárně proto, že jsem neměl dalšího vhodného svěřence.“

A kdybyste měl vypíchnout jeden zásadní poznatek?

„Naučil jsem se jasně formulovat a pojmenovávat věci. Na tomhle totiž Jan bazíroval. Vylepšil jsem tam komunikaci, včetně řeči těla – to je věc, na kterou si trenér musí dávat pozor.“

Než jste loni nastoupil jako klubový trenér, jezdil jste s Terezou Martincovou; s kým ještě jste mezitím hrál?

„Dával jsem soukromé hodiny, hrál jsem

třeba s Adamem Dudou nebo Monikou Killnarovou, ale až na tyto výjimky to nebylo nic zajímavého a čím dál víc mi chyběly výkonnostní hráči. Takže když se naskytlo místo klubového trenéra, neváhal jsem. A spolupráce s Terezou, ta se mi líbila; s profíkem je to mimo kurt relativně snadná práce, takový hráč potřebuje spíš manažera, společnost, partáka, kterého respektuje a na kterého se může spolehnout. První rok byla Terka sedmdesátá, druhý už jsme bohužel nedokončili, protože jsem začal na Štvanici.“

Ted' se v klubu snažíte vytáhnout juniory. To je vaše ambice?

„Určitě, věřím, že tohle jsou hráči pro mě. Podle mě je taková pozice v naší práci to nejzajímavější a nejcennější. Posouvat mladé hráče, pracovat na jejich slabínách a rozvíjet zbraně, aby měli šanci dostat se do špičky. Když s nimi trenér dokáže projít tu nejsložitější část cesty a přivést je na okruh, může být pyšný. Ale není to snadný úkol; ne každý má opravdovou touhu a charakter, a ne každý tu cestu volí. Studium v Americe je přitažlivé...“

S kým aktuálně poradcujete?

„Se Sebastianem Chodurou a Adamem Soukupem. Oba jsou to kluci v klíčovém období; pokud se chtějí prosadit, musejí teď dávat tenisu maximum. Věřím, že jim mám co říct a co je naučit.“

Zásadní otázka na závěr: proč by měli hráči v juniorském větu jít na Štvanici, a ne jinam?

„Jednoduchá odpověď: protože tu najdou všechno, co ke svému dalšímu rozvoji potřebují. Jsou tady podmínky, zkušení trenéři, kteří za sebou mají dost dobrých vizitek, sparing, kondičního trenéra pro individuálnější přípravu... Co víc by mělo někoho přimět, aby sem šel?“

Honza v šatně u obrázku, který malovala jeho dcera Eliška. Poznáte Jaroslava Drobného? 😊

Vivus
Domy plné života

JEDINEČNÉ BYDLENÍ V CENTRU PRAHY

VIVUS ŽIŽKOV

www.vivus.cz

800 186 186

Amélie Šmejkalová

NEJLEPŠÍ VÝSLEDKY HRÁČŮ I. ČLTK OD PODZIMU 2023

MUŽI A ŽENY

Markéta Vondroušová – účastnice WTA Finals a členka týmu pro BJK Cup (semifinále)
Tereza Martincová – semifinalistka turnaje ITF v Andrezieux (60 000 USD)
Nikola Bartůňková – semifinalistka ITF v Roehamptonu a v Trnavě (40 000 USD), finalistka v Sunderlandu (25 000 USD)
Denisa Hindová – finalistka ITF v Antalyi (15 000 USD)
Amélie Šmejkalová – vítězka ITF v Monastiru (15 000 USD)
Jonáš Forejtek – semifinalista ATP Challengeru v Zadaru (74 825 EUR), finalistka ITF M25 v Alzette a semifinalista v Sunderlandu
Jiří Barnat – semifinalista ITF M15 v Egyptě

DOROSTENCI A DOROSTENKY

Veronika Sekerková – finalistka ITF J60 v Peskaře
Sarah Fajmonová – vítězka J100 v Brommě, semifinalistka J200 v Litvě
Vojtěch Valeš – semifinalista J100 v Aizkraukle
Jakub Šmejcký – vítěz a finalistka J30 v Dublinu, semifinalista J30 v Alžírsku
Sebastian Chodura – emifinalista J60 v SAE
Adam Soukup – semifinalista J60 v Oberpulendorfu
Matyáš Kozlovský – semifinalista J60 v Offenbachu
Filip Ladman – semifinalista J30 v Mozambiku

STARŠÍ ŽÁCI A ŽÁKYNĚ

Marek Šmejcký – finalistka TE U14 v Siauliu, semifinalista v Narvě; finalistka HM ČR a semifinalista turnaje kat. A na Štvanici
Dmitrij Pšeničnyj – semifinalista HM ČR, vítěz turnaje kat. A na Štvanici a semifinalista v Karlových Varech
Eva Halfarová – finalistka Pražského přeboru, vítězka turnaje kat. A v Břeclavi

MLADŠÍ ŽÁCI A ŽÁKYNĚ

Sofie Jiráková – semifinalistka Pražského přeboru, finalistka kat. A v Březnici
Kateřina Kubíková – semifinalistka Pražského přeboru, finalistka kat. A ve Slezsku a semifinalistka v Jablonci nad Nisou

Albert při babytenisovém Masters na Štvanici

BERTÍK MÁ TENIS V SRDCI

Je to už pět let; sportovně založený tatínek a vášnivý tenista Petr Šimánek přivedl na Štvanici dva syny. Staršího Bruna a mladšího **ALBERTA**. Oba kluci ze Žižkova byli divočejší, občas bouchli raketou, ale tenis si zamilovali, a tak vydrželi! Devítiletý Bruno teď vstřebává krušný první rok mezi mladšími žáky, zatímco osmiletý Bertík sbírá poháry ve své kategorii „střední kurt“ i mezi babytenisty.

„V březnu jsem si přivezl ze Sparty hned tři; za vítězství v seriálu pěti zimních turnajů na středním kurtu, „Spartánská pětka 2024“, za umístění v posledním turnaji a taky v babytenisovém Masters,“ vypočítává obdivovatel Jannika Sinnera, který si krom čtyř tréninků týdně rád zahraje i s tatínkem nebo bráškou.

Na Štvanici se mu prý líbí a má to tady rád. „Techniku mě učila Andrejka

(Vašíčková), musím jí moc poděkovat,“ vypráví po tréninku a vyjmenovává kamarády i stálé sparingpartnery. „Niki Tesárková, Dan Košler, Robin Talpa...“

Na jeho vývoj teď dohlíží Jan Pecha. „Bertík hraje už od zimy na velkém kurtu. Na osm let je vysoký, má sílu a výborně se hýbe. Taky solidně podává a dobře vnímá hru,“ chválí trenér, zatímco Albert má jasno, že jeho největší zbraní je forhend kros. Pecha motivuje svěřence i tím, že se prý stylem hry podobá oblíbenci Sinnerovi. A rodiče šli ještě dál: „Jedeme se na něj podívat do Říma na turnaj ATP Masters 1000,“ těšil se Albert před závěrkou magazínu. „Je to poprvé a Bertík si to zaslouží. Má tenis opravdu v srdci, hrál by nejraději pořád,“ přibližuje Albertova maminka Klára. Ideální předpoklad, aby si jednou splnil sen a vyhrál jeden z grandslamů.

Kvalita prověřená časem

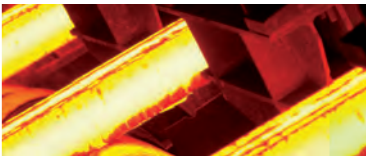
► KONTISLITKY :: BLOKY :: BRAMY :: SOCHORY :: KOLEJNICE

:: DROBNÉ KOLEJIVO :: ÚHELNÍKY ROVNORAMENNÉ

:: KRUHOVÁ, ČTVERCOVÁ A ŠESTIHRANNÁ OCEL

:: TYČE TAŽENÉ A LOUPANÉ :: PLOCHÁ A ŠIROKÁ OCEL

:: VÁLCOVANÝ DRÁT :: BETONÁŘSKÁ OCEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁŘNY

MORAVIA STEEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁŘNY, a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000,
739 70 Třinec, tel.: +420-558-531 111, fax: +420-558-331 831, www.trz.cz

MORAVIA STEEL a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000, 739 70 Třinec,
tel.: +420-558-537 301, +420-558-535 865, fax: +420-558-324 355,
www.moravia-steel.cz

Filip Ladman při tréninku na Slavoji

FILIP LADMAN: TEĎ SE HLAVNĚ ZLEPŠIT!

Z ruky mu to ohromně letí, forhend, to je rána za kanónu. Když přidáte výborný servis, **FILIP LADMAN (15)** je předurčen k agresivnímu tenisu a výměnám, které nebudou delší než tři údery. „Má figuru a určitě i potenciál, typologicky mi připomíná Menšíka,“ říká Filipův nový klubový trenér Milan Trněný, který vystřídal Jana Vacka.

„Pan Vacek mi pomohl s technikou a dal mi užitečné tipy do zápasů. A z nového kouče jsem nadšený, tréninky mě baví. Je hodně pozitivní, chce, aby byl perfektní každý úder,“ tvrdí mladík, který studuje od sedmé třídy online a sází na tenis. Na Štvanici tráví celé dny, a tak může přípravu optimálně rozložit. Hraje šestkrát týdně a říká, že nešidí kondici ani rehabilitaci.

Práce je před ním přesto spousta. „Musí vypilovat zbraně a zlepšit ostatní údery, aby byl jeho tenis pestrý, aby si uměl s jistotou dojít pro bod na síť.

Taky vyrostl a musí se domluvit s tělem, makat na obratnosti a vůbec o sebe pečovat,“ říká Trněný a dodává, že právě teď je na práci ideální čas. „Není důvod hnát se za výsledky, spíš zlepšit a stabilizovat hru.“ Jeho svěřenec souhlasí: „Teď se chci hlavně zlepšit, o kariéře se rozhoduje později.“

Stojí za zmínku, že Filip vyrůstal na Spartě a bydlí doslova za rohem od kurtů ve Stromovce; rodiče se sem kvůli jeho tenisu přestěhovali z Rostok. Přesto před dvěma roky přišel na Štvanici. „Chtěl jsem změnit prostředí a sparing, potkat nové hráče,“ usmívá se mladík, který je v Česku druhý v ročníku 2009. Udělal dobře? „Určitě, jsem tady absolutně nadšený! Máme tu výbornou partu, dobré tréninky i sparing a jsou tu skvělé podmínky včetně rehabilitace,“ vypočítává Filip a touží jednou vyhrát juniorský grandslam. A pak... „O Top 10 sní asi každý, takže i já,“ usmívá se.

JAKUB ŠMEJCKÝ: DVOUFÁZOVĚ (ZATÍM) ZA ODMĚNU

JAKUB ŠMEJCKÝ je nejlepším českým juniorem ročníku 2008 na žebříčku ITF, ale přitom válčí stejně úspěšně ve škole; bez větších úlev studuje druhý ročník nuselské American Academy. Tenisově sice není ideální, že trénuje jen odpoledne a dvě fáze má spíš za odměnu, na druhou stranu má prostor v objemu přidat.

„Zatím v tom nevidím problém, protože tréninky jsou hodně intenzivní, což je podstatné,“ zamýšlí se jeho klubový trenér Daniel Vaněk. „Jakub je na tom výborně technicky, navíc ohromně disciplinovaný pracant, na kurtu nemá s ničím problém. Pokud časem zapracuje na figuře a zesílí, určitě svůj tenis posune.“

Nebýt podzimního zánětu růstové chrupavky klíční kosti, která Šmejckého připravila o tři a půl měsíce tenisu a skoro půlrok turnajů, mohl být o krok dál a výš než v šesté stovce žebříčku ITF (559.).

Ač na jaře vyválčil finále a vítězství na halových turnajích J30 na hardu v Dublinu,

nejlíp se cítí na antuce; jeho zbraní jsou rychlé nohy a velmi dobrá hra od základní čáry. Dřív byl jeho vzorem Federer, teď se mu líbí tenis Sinnera. A jak chce hrát sám? „Celodvorcově, najít optimální balanc mezi obranou a útokem,“ říká.

Nad jeho tenisem i vzděláním bdí především maminka Lucie a školu Kubovi nehodlá odpustit. „Mám přizpůsobený

studijní plán, ale bez docházky to nejde. Když chybím, do sedmi dnů musím všechno dohnat; výhoda je, že máme všechno hned na školním portále, takže přesně vím, co se učit,“ přibližuje Jakub. Ale pokud si myslíte, že míří na univerzitu, není to zdaleka jisté. „Mamka by si to přála, ale táta je spíš pro, abych zkusil (profi)tenis. Já zatím jasno nemám. Ale myslím, že je na to ještě čas...“

Jakub Šmejcký zatím zvládá na vysoké úrovni tenisu i školu

POJISTÍME VÁS VE VŠECH SMĚRECH

Česká podnikatelská
pojišťovna

A je to pojištěno!

VIENNA INSURANCE GROUP

Rok v Praze už se rodině Aleema Choudhryho protáhl na tři a návrat není na obzoru

ŠTVANICE JE PRIVILEGIUM

Na Štvanici ho nepřehlédnete; postava profesionálního sportovce, který je v absolutní kondici, stoprocentní úsilí při každém úderu, rychlé nohy i charisma. Američan **ALEEM CHOUDHRY** hraje na ostrově už třetí rok a na kurtu ho uvidíte čtyřikrát pětikrát týdně. S Ferdou Stejskalem, s Janem Vackem, anebo třeba s Veronikou Sekerkovou. „Možnost hrát na Štvanici cítím jako privilegium, je tady úžasná energie. A zahrají si se spoustou dobrých hráčů,“ říká v rozhovoru pro I.ČLTK Revue.

Absolutní soustředění; tak hraje Aleem Choudhry každý míč

Kdy a jak jste se vlastně s rodinou objevil v Praze?

„Částečně to způsobil covid, protože v Kalifornii během něj panovala velmi striktní opatření ve všech směrech včetně školní výuky a my tomu chtěli uniknout. A moje žena Jana je Češka a už nějakou dobu jsme uvažovali, že strávíme rok života v Praze a dopřejeme našim třem synům, aby ji poznali, zkrátka kulturní zážitek.“

Ale už jste se trochu zdrželi, nebo ne?

„Původní plán byl vlastně dva roky. Ale zjistili jsme, že život v Praze je v porovnání se San Francisco Bay Area opravdu fajn, zejména pro výchovu dětí. Taky se nám líbí dostupnost dobrých škol, sportu, bezpečnost a vůbec celková pohoda. Vlastně ani nevím, jak dlouho zůstaneme, zatím nemáme žádné bezprostřední plány se stěhovat.“

V čem ještě se Praha a San Francisco liší?

„Vidím hodně rozdílů; Praha je mnohem levnější, čistší, je tu méně kriminality, menší doprava a samozřejmě **MNOHEM LEPŠÍ TENIS.** (usmívá se) San Francisco má po většinu roku lepší počasí, ale ne v létě. A krásnou okolní krajinu – oceány, malé hory...“

Jak jste si zvykl na zdejší životní styl?

„To, že patřím do I.ČLTK, je pro mě asi nejlepší způsob, jak se integrovat do místního životního stylu a české kultury. Nejtěžší je, že lidé obecně nejsou tak otevření tomu, aby vás jako cizince poznali. Ale protože jsem v klubu velmi často, většina členů už mě zná. A myslím, že mi pomáhá i to, že se snažím mluvit česky, i když je to obtížné.“ ▶

Aleem Choudhry jako byznysmen...

/// Aleem je moc fajn, i proto jsme se rychle spřátelili. K tenisu má až nadalónní přístup; je super fit, jí zdravě a nepije. Do baru ale zajde rád. 😊

František Stejskal jr.

Mimochodem – kdy a jak jste poznal manželku?

„S Janou jsem se seznámil v roce 2005 online. Studovala tehdy v Berkeley v Kalifornii.“

Občas létáte do USA; je to kvůli byznysu, nebo pendlujete s rodinou?

„Ne ne, bydlíme na Vinohradech, teď jsme zkrátka s rodinou v Praze. Do Států létám jednou za tři měsíce na jednání představenstva a kvůli dalším závazkům, protože celý můj byznys je v Americe.“

Jakým jazykem doma mluvíte – pouze anglicky? A vaši synové?

„Kluci mají doma zakázáno mluvit anglicky, ať už mezi sebou, nebo s maminkou. Angličtina je dovolena jen tehdy, když jsem doma i já, jinak se mluví výhradně česky.“

Pokud vím, byl jste prezidentem tenisového klubu v San Franciscu?

Jak velký je to klub ve srovnání s I.ČLTK?

„Ano, byl jsem prezidentem Kalifornského tenisového klubu, který je dokonce ještě starší než Štvanice; byl založen v roce 1884. Je uprostřed San Franciska, má deset kurtů s tvrdým povrchem a tisícovku členů.“

A co vaše aktivní kariéra? Kde jste hrál a na jaké úrovni?

„Se závodním tenisem a turnaji jsem začal až v šestnácti letech, když jsem mohl jezdit sám. Nakonec jsem hrál za tým Stanfordské univerzity po boku několika velmi talentovaných spoluhráčů včetně Boba a Mika Bryanových.“

Zahrál jste si s někým z nich debla, nebo hráli odjakživa výhradně spolu?

„Výhradně spolu.“ *(usmívá se)*

Teď hrajete na Štvanici; jak se vám na ostrově líbí?

„Moc. A nejen vysoká hráčská úroveň, ale i energie, která tu panuje; je mi ctí, že mohu být její součástí. A protože znám vedení klubu vcelku důvěrně, vidím tady mnoho příležitostí udělat ze Štvanice ještě prestižnější klub opravdu světové úrovně. Povzbuzuji management, aby v nejrůznějších vylepšeních a snaze o dokonalost pokračoval.“

Hrajete velmi často, že?

„V týdnu se snažím hrát co nejvíc, o víkendech jen zřídká. Je to nejlepší forma cvičení a relaxace. Hraji se závodními hráči i s některými bývalými, například s Honzou Vackem. A s kým, to záleží na rozvrhu a možnostech.“

František Stejskal junior, se kterým jste se spřátelil, říká, že jste se na Štvanici výrazně zlepšil.

„Když nehraju turnaje, je těžké to změřit. Ale je pravda, že když se teď vracím do Států a hraji s bývalými partáky, mám lepší výsledky. I proti Fandovi už se mi daří víc, než když jsem ho potkal poprvé.“ *(usmívá se)*

Máte velmi zajímavý projekt, který může být užitečný pro sportovce a tenisty a na Štvanici už ho někteří hráči testovali. Můžete vysvětlit, oč přesně jde?

„Moje firma se jmenuje Mastermind Sports a vyvinula kognitivní tréninkový program zaměřený na sportovce. Je poskytovaný na náhlavní soupravě Oculus Meta Quest VR a pomáhá zlepšit mnoho mozkových funkcí včetně pracovní paměti, kontroly zábran, sledování více objektů, rytmu atd. Na Štvanici jsme provedli studii s některými hráči a zjistili, že ti, kteří trénink absolvovali, se oproti kontrolní skupině zlepšili. Dostali jsme zpětnou vazbu i v tom smyslu, že se dokázali lépe soustředit ve škole, což je myslím velmi pozitivní vedlejší účinek!“

V jaké oblasti si myslíte, že bude váš projekt nejužitečnější?

„Věřím, že má širokou škálu uplatnění včetně všech sportů, ale také ve školství (protože pomáhá s pozorností a soustředěním), u záchranářů, v armádě, ale i u seniorů.“

... a jako manžel a otec tří kluků

PRAGUE | WESTFIELD CHODOV ROZTYLSKÁ 2321/19
PRAGUE | PALLADIUM NÁMĚSTÍ REPUBLIKY 1

FALCONERI

PURE CASHMERE

FALCONERI.COM

S účastnicemi Masters se vyfotila Markéta Vondroušová, která nejlepším děvčatům předala ceny

První turnaj babytenistů vyhrál na Štvanici před 15 lety Tomáš Macháč

DRŽÍME LAŤKU!

Jak ten čas letí... Ač stále mlád, zorganizoval Jan Pecha v zimní sezoně už 30. ročník turnajové série v babytenisu I.ČLTK Praha Cup by Babolat; co rok, to jedna letní a jedna zimní série. A jak ten čas letí naznačí i jméno prvního turnajového vítěze mezi chlapci – Tomáš Macháč. To se psal rok 2008...

„Vzpomínám si na to moc dobře; Tomáš tehdy patřil mezi nejmenší, ale výborně se hýbal a měl pěknou smyčku při servisu,“ usmívá se Pecha, který postupně spolu s kolegy(němi) z jednotlivých turnajů vytvořil série, které patří hráčskou úrovní i organizačně mezi ty nejlepší.

„Mám radost, že se nám daří držet laťku, že je tady pokaždé hojná účast a výborná konkurence, že sem jezdí děti z celé republiky a že jsou naše turnaje pořád velmi snesitelné finančně a díky počtu kurtů i časově. Pomáhá nám i domluva se Spartou, je fajn, že naše akce nekolidují,“ pochvaluje si série, které se zpravidla skládají ze tří akcí plus závěrečného Masters, a vyzdvihuje to zásadní: „Nejdůležitější je, že turnaje existují a že děti mají šanci hrát a neustále se poměřovat. To je myslím největší benefit a klíč k úspěchům českých hráčů.“

Sluší se dodat, že obě kategorie bývají po covidových patáliích znovu bohatě obsazené, často dorazí dvacet kluků i stejný počet děvčat; proto je ideální odehrát jednu kategorii dopoledne a druhou odpoledne. Turnaj má spád a doprovod nestráví na Štvanici celý den.

„Neskromně si myslím, že pomáhá i to, že máme k účastníkům a jejich rodičům dobrý přístup; vždycky si s nimi rádi popovídáme. Je fajn vidět, že to děti od rána baví, že se těší na losování, které je veřejné, že mají radost, že jsou ve skupině Sinnera (nebo Alcaraze), že se ptají, jestli zase dostanou kinder vajíčka... I díky tomu nemívám o víkendech strávených turnaji pocit, že jsem v práci.“

Za ty roky poznal Honza mnoho dětí, řadu velkých i menších talentů, získal spoustu zkušeností. „Platí, že každý to

má jinak. Když jsem zmínil Macháče, řeknu ještě další jméno. Jirka Lehečka v kategorii babytenisu nepostupoval ze skupiny, nebyl v té úplně špičce, ale dneska je z něj světový hráč. A třeba Adéla Vašíčková, která tu vyhrála v roce 2010, nám pomáhá jako trenérka.“

Zpět do přítomnosti. Na začátku března uzavřel 30. sérii závěrečný turnaj Masters. Že se vydařil, to vám bude jasné po prohlédnutí fotografií Martina Sidorjáka. Co ještě potěšilo? Že mezi dětmi nechyběli tři kluci a devět děvčat ze štvanické školičky. Protože... „když člověk dělá turnaje primárně pro svoje děti, těší ho to dvojnásob,“ říká Jan Pecha.

P.S. Zimní Masters vyhráli na Štvanici Iva Svoboda (Sparta) a Theo Skoták (Prostějov)

Nikol Tesárková z I.ČLTK sehrała výborný zápas s pozdější vítězkou

Dan Košler patří mezi štvanicke naděje

Zklamání finalisty Matěje Mlčucha...

... radost Viktorie Šalátové...

... a slzičky Karolíny Bártkové

Finalista Matěj Mlčuch z Houšky a vítěz Theo Skoták z Prostějova

Nejúspěšnější dívky; uprostřed v modrém vítězka Iva Svoboda (Sparta)

Jan Pecha a Adéla a Andrea Vašíčkovy i na konci turnajové neděle s úsměvem

Spojil jsem příjemné s užitečným, říká o štvanickém angažmá Tomáš Hertl

V ITALSKÉM STYLU

Před dvěma lety začal doprovázet na Štvanici dceru a klubová restaurace se mu hned zalíbila. A tak, když se na přelomu roku naskytla možnost ji převzít, **TOMÁŠ HERTL (36)** neváhal. „Spojil jsem příjemné s užitečným; pořád sem jezdím s dcerou a mám tu i byznys,“ usmívá se bývalý extraligový hokejista, který patřil na soupisku HC Sparta v mistrovském roce 2006 a který se po kariéře našel v gastru.

Jak se stal z hokejisty restaurátor?

„Sportovci moc na výběr nemají; buď mohou trénovat, nebo si otevřít hospodu, na to není potřeba velké vzdělání. (směje se) Já navíc k vaření vždycky inklinoval. Postupně jsem se začal samovzdělávat, v roce 2016 prošel soutěží Masterchef a pak vyzkoušel různé pozice od snídaňového číšníka až po ředitele cateringu ve vlakové dopravě. I tam, kde jsem působil jako manažer, jsem hodně a rád komunikoval se šéfkuchařem, okukoval, chodil na stáže do kuchyně... Zkušenost z Masterchefa byla ale rozhodující, dala mi sebevědomí, abych se odvážil postavit k plotně. Naučil jsem se tam vařit pod stresem, což je to nejdůležitější, aby to člověk mohl udělat.“

Měl jste už několik podniků...

„Čtyři. Všechny jsem koupil jako skomírající a pak se ziskem prodal. Například Havana

Club ve Školské ulici nebo Pit Stop Cafe na Nuseláku. Ale Štvanice je jiný případ, tu si chci užít. Líbí se mi, že klubová restaurace zavírá brzy, kolem osmé, takže stihnu dát dětem dobrou noc. Zavírá před půlnocí, do toho už bych nešel.“

Mluvíme spolu jen šest sedm týdnů po vašem začátku na Štvanici – už víte, jestli jste nešlápl vedle?

„Nešlápl. Věřím, že tahle restaurace má hlavně v létě velký potenciál. A pro mě je výhodné, že tu mám výborné zázemí pro svoje cateringy; vařím pro Český olympijský výbor, pro správu železnic, dělám svatby... V létě budeme v zelených číslech. A ta potenciální červená v zimních měsících vyřeším tím, že se zapojím. Tady byla myslím v minulosti chyba, taková restaurace si nemůže dovolit manažera na plný úvazek. Ale určitě se dá dělat lépe a ziskověji.“

Čím ještě si pomůžete?

„Chci zacílit na ty, kteří sem na jídlo chodili, ale pak je restaurace odradila. Mám i dost známých, kteří se těšili, že budu mít svůj podnik, snad se mi podaří je sem přitáhnout. A také tady můžu víc promovat svoje cateringy a tím rozvíjet podnikání.“

Od začátku jste výrazně rozšířil nabídku.

„Nerozšířil. Na tabuli máme víc jídel, to je pravda, ale dřív tady byl i stálý lístek, ten nám na začátku chyběl. Od léta už stálou nabídku mít budeme. Lehce do italského stylu, a hlavně čerstvé a kvalitní suroviny, protože to je alfa a omega toho, co chci dělat. A moje srdcovka je asijská kuchyně. Rychlá, jednoduchá, bez velkého množství surovin.“

Kdo tedy vaří?

„Střídám se s kolegou Petrem, který tady zůstal. Plus sháníme další dva kolegy do týmu, aby se mi trochu uvolnily ruce, protože řeším hodně administrativy. A taky se chci věnovat sociálním sítím a reklamě.“

Překvapilo vás něco?

„Že většina lidí, kteří sem chodí, vyžaduje klasiku, jasně čitelná jídla typu plátek s rýží, a nechce zkoušet nové zajímavé věci. Věřím, že je naučím trochu experimentovat. Chci nabízet třeba čerstvé ryby – tím myslím opravdu čerstvé (s úsměvem), a věřím, že to bude úspěšný pokus.“

Jak jste si na začátek sedl s lidmi a prostředím?

„Všechno je v pohodě, jak komunikace s vedením klubu, tak v restauraci. I když se samozřejmě všude najdou výjimky, které vyžadují nadhled a trpělivost.“

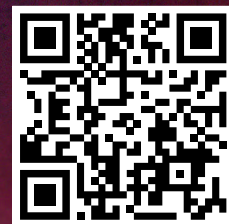
O hosty klubové restaurace se od února stará Tomáš Hertl a jeho tým

JJ68

Vyzkoušej produkty JJ68 sestavené dle potřeb Jaromíra Jágra.

Vhodné pro **VRCHOLOVÉ** i **REKREAČNÍ** sportovce.

TO VYZKOUŠÍM!

www.jj68byjagr.com

[jj68byjagr](https://www.facebook.com/jj68byjagr)

[jj68byjagr](https://www.instagram.com/jj68byjagr)

Ladislav Týra odešel, ale na ostrově zanechal otisk, na který se nezapomíná

PŮL ŽIVOTA NA ŠTVANICI

Zatímco ti mladší si jeho tvář (a možná ani jméno) nevybaví, pamětníkům ukápla velká slza. Po těžké nemoci odešel v osmasedmdesáti letech muž spjatý se Štvanicí jako málokdo. **LADISLAV TÝRA**. Vrstevník Jana Kodeše či Františka Stejskala, výborný hráč i kamarád.

Jako kluk patřil do party sběračů s Kodešem, Stejskalem a Krásným, později do ligového týmu, s nímž bojoval i v pařížském finále PMEZ 1976. „Nevzpomínám na něj rád,“ svěřil se kdysi v rozhovoru pro I.ČLTK Revue. „Z mečbolu jsem tehdy prohrál singla a s Pepou Seifertem ze tří mečbolů debla – to byl rozhodující bod,“ posteskl si.

Aby bylo ještě jasnější, proč patří Štvanice a Ladislav Týra k sobě: jeho tatínek, doktor práv, byl členem výboru I.ČLTK. A také mezinárodním sekretářem tenisového svazu. Tak jako mnoho dalších členů I.ČLTK ani on komunistické perzekuci neutekl; s advokací musel skončit a nastoupil do Sportprojektu.

Ladislav se narodil v šestačtyřicátém ve štvanické porodnici a na tenisovém ostrově strávil první polovinu života. Doslova. „Žili jsme tady od rána do večera, ze školy jsme chodili rovnou na Štvanici. A měli bezva partu. Pořád jsme trénovali a hráli mezi sebou; s Vaškem Krásným na sto vyhraných zápasů. Když jsem ho naposledy potkal, tvrdil, že je to 71:70 pro něj,“ usmíval se při vzpomínkách.

V jedenácti letech mohl i díky přímluvě Pavla Kordy u tehdejšího šéfa ČSTV Himla jít na tři roky trénovat do Lucemburska a tuhle šanci využil ve všech ohledech. V Lucemburku se po čase oženil a získal vystěhovalecký pas.

Život v komunistickém Československu tak nechal za sebou, ale přitom se mohl čas od času za kamarády vrátit. Což dělal s potěšením; dvakrát třikrát do roka se objevoval na Štvanici a s přáteli vzpomínal na mládí.

Dařilo se mu ve všech směrech; prosadil se jako šéftrenér jednoho z největších tamních klubů TC Bonnevoi, organizátor prestižní exhibice s Lendlem a McEnroem, anebo osobní trenér Anne Kremerové, někdejší 18. hráčky světa. „Hrál jsem s ní od jejích pěti let asi do čtrnácti, a když hrála po studiu ve Stanfordu na okruhu, zase jsem se k ní vrátil. Pak si ale vážně zranila zápěstí a musela skončit; bylo to po US Open 2001 a já šel tím pádem do předpenze.“

Krom tenisu Ladislav Týra také úspěšně podnikal; s kamarádem z klubu se stali společníky a montovali rodinné domy v Německu, ale i v Česku. „Dařilo se nám, jenomže Němci v nás brzy viděli velkou konkurenci a dělali problémy s pracovním povolením pro dělníky. Tak jsme firmu prodali a já se vrátil k tenisu,“ přiblížil.

Nepochybně prožil život, jaký se mu líbil. S tenisem. S úžasným mládím na Štvanici a pohodovým pokračováním a stářím v bohaté zemi. Převážnou část roku trávili s manželkou na předměstí Lucemburku, kde si u lesa postavili krásný dům, na podzim jezdili do Prahy, kde měl Ladislav bratra a rodinný majetek. „Proč autem? Pokaždé jedu do Prahy naložený vínem a vracím se s plným kufrem piva,“ žertoval při jedné z posledních návštěv.

Je velká škoda, že Ladislav Týra už na Štvanici nepřijede. Na ostrově ale zanechal otisk, na který se nezapomíná.

Ladislav Týra před šesti lety v klubové restauraci na Štvanici

kazdavterina.cz

Průvodce mistrovstvím hodinářů

Každá vteřina

Magazín Hodinářství Bechyně

Dávné osudy tenisového ostrova přibližuje v časopisu Hobulet Stanislav Václavovic; protože nás zaujaly, přetiskujeme se svolením autora v I.ČLTK Revue

KAPITOLY Z HISTORIE ŠTVANICE...

V druhé polovině a zejména na konci 19. století se Štvanice stala pro Pražany centrem lidové zábavy. Fungovaly zde tři restaurace s prostornými zahradami, lákajícími k návštěvám především v letních měsících. Na straně ke Karlínu byla provozována oblíbená plovárna. Ani poněkud izolovanému ostrovu se ale nevyhnul prudký rozvoj města odehrávající se na obou březích Vltavy.

S rozvojem veřejné správy se začalo více dbát na bezpečnost Pražanů. Vzhledem k historickým zkušenostem s velkou vodou se na přetřes dostaly i životní podmínky

a ochrana obyvatel Štvanice před velkou vodou. V roce 1886 provedli zástupci karlínské obce komisionální řízení, které se týkalo právě těchto záležitostí.

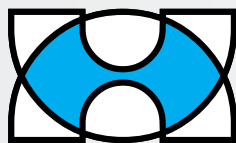
ŽÁDNÉ PLNÉ PLOTY!

Komise zjistila, že ostrov je jen čtyři metry nad běžnou hladinou Vltavy a velká voda podobná té v roce 1845 by jej zalila na více než dva metry. Bylo proto nařízeno, že při hrozbě příští povodně měla být promptně vyklizena přízemí všech budov a zdejší mobiliář (kuželník a střelnice) pevně přivázan ke stromům. Zároveň žádné štvanické ohrady nebo ploty nesměly být „plné“, ale pouze otevřené, aby skrz ně mohla protékat voda. Na ostrově měl být také k dispozici dostatečný počet lodí a pramic pro případ nutné evakuace. U Negrelliho viaduktu měl být postaven žebřík, aby v případě ohrožení mohl být most využit k opuštění ostrova. Že všechna tato opatření zůstala pouze na papíře, se ukázalo na počátku září 1890, kdy Prahu postihla další z četných povodní.

O tom, že zdejší obyvatelé brali celou situaci na lehkou váhu, svědčí i zpráva z týdeníku Zlatá Praha: „Když dne 3. září úřední zřízení ráno i opět odpoledne obyvatele k vyklizení ostrova vyzývali, potkávali se jen s posměchem mužů i žen. Dne 4. září stoupala voda tak rychle, že obyvatelé přízemních domků už nemohli se dostat do prvních pater domů, pro takový případ jim v roce 1886 vykázaných. Již dopoledne téhož ▶

Na ostrově sídlila celá řada firem. Bylo možné si zde pořídit například i motocykl (1904).

zenova

Poskytované služby:

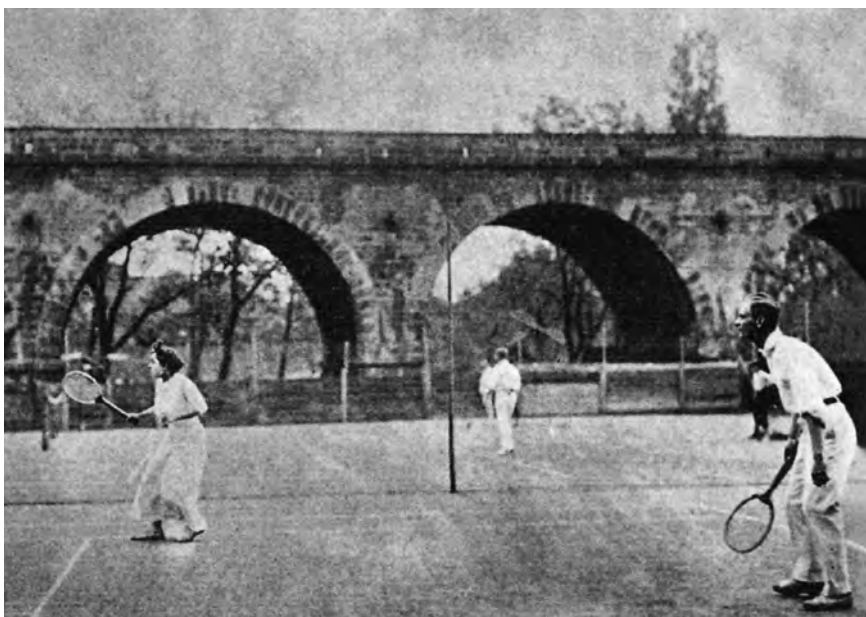
- ✓ Správa nemovitostí
- ✓ Technické služby
- ✓ Generální úklidy
- ✓ Zahradnické služby
- ✓ Administrativní služby
- ✓ Komplexní úklidové služby

O nás:

- ✓ Celorepublikové pokrytí
- ✓ 24 hodinová havarijní služba a Help desk
- ✓ Profesionální vybavení
- ✓ Intrasoft – software optimalizující náklady klienta
- ✓ Ekologicky šetrné čisticí prostředky

ZENOVA services s.r.o.
Vinohradská 3217/167, 100 00 Praha 10
T - 224 223 116, E - zenova@zenova.cz
www.zenova.cz

Jeden z prvních turnajů na Štvanici

Míčový turnaj I. Č. L. T. K. Praha.

Zastání vln přiváží by nabídku želez. a ob. státního představení - klubů tenis je palác.

Uctívání představení - klubů tenis je palác.

Půvabné foto i text na korespondenčním lístku odeslaném z Prahy 16. července 1902

dne o 9. hodině ozývaly se z ostrova z půd přízemkových domků křiky o pomoc a výstřely, načež byl z viaduktu státní dráhy spuštěn záchranný žebřík a hasičský sbor Karlínský zachránil z ohrožených domků pomocí lodí 93 osob dospělých a dítek.“

Katastrofa samozřejmě ostrov velice poškodila, úřední inspekce zjistila,

že zde trvale bydlelo 32 rodin, celkem 198 osob. V říjnu téhož roku schválila městská rada v Karlíně zákaz užívání přízemních budov k bydlení, nejen domků, ale i řemeslnických dílen. Také restaurace měly nařizeno mít v přízemních prostorách jen nejnútnejší vybavení. Dohled nad dodržováním těchto opatření byl uložen majiteli ostrova.

// Roku 1890 schválila městská rada v Karlíně zákaz užívání přízemních budov na Štvanici k bydlení, a to nejen domků, ale i řemeslnických dílen.

KDO ZAPLATÍ MOST?

Zvýšený zájem obou sousedních obcí, tedy tehdy ještě samostatného Karlína i královského hlavního města Prahy, o ostrov začal být patrný na počátku devadesátých let 19. století. V souvislosti s budováním Ústředních jatek (dokončeny v roce 1895) vyvstala otázka mostu přes Vltavu, který měl zajišťovat dopravu dobytka a především zpracovaného masa z obří jateční porážky.

Už v červenci 1892 projednávala pražská městská rada záměr vybudovat nový most. V plánu bylo postavit 568 metrů dlouhé železné přemostění na dvanácti zděných pilířích. Tehdy zamýšlené umístění mostu prakticky kopírovalo dnešní Hlávkův most a počítalo se „sjezdem“ na Štvanici. V první řadě bylo třeba vyřešit financování stavby. Stavební náklady bez nutných přípravných prací byly vyčísleny na astronomických jeden a půl milionu zlatých. Otázka zněla, zda Praha postaví most ve své režii a následujících devadesát let bude vybírat mostné, či zda k investici „přizve“ i další subjekty – zejména Karlín nebo majitele Štvanice.

V souvislosti s novým mostem, ale i budoucím rozvojem města se začalo otevřeně mluvit o získání Štvanice opět do majetku Prahy. I tisk se vyjadřoval pro vykoupení ostrova ze soukromých rukou. V září 1895 k tomu Národní listy poznamenaly: „Za Štvanicí na druhém břehu vltavském rozkládá se především jako z vody rostoucí sedmý okres s důležitými obecními podniky, jakými jsou plynárna a jatky, a spojití tuto část města s ostatní Prahou jest dnes již nezbytností, vždyť je to pravá ostuda, že komunikace děje se primitivním převozem, pokud jde o pěší, kdežto povozy nuceny jsou činiti obrovskou zajíždku přes most Františka Josefa I. (na místě dnešního Štefáníkova mostu – pozn. aut.)“

DŘEVĚNÝ, NEBO ŽELEZNÝ?

Sbor obecních starších neboli městské zastupitelstvo měl 12. září 1895 projednat nabídku na odkoupení ostrova za částku

přesahující 1 milion zlatých. Bod byl nakonec stažen z programu a pražská obec koupila ostrov od rodiny Židlických až o tři roky později. Celková částka byla dohodnuta na 800 tisíc zlatých. I když se tedy magistrátu podařilo dosáhnout určité slevy oproti původnímu návrhu, napjatý rozpočet hlavního města neumožnil vyplatit kupní cenu naráz, a částka tak byla umořena pomocí každoročních splátek.

V téže době se opět do popředí dostala otázka vystavění mostu přes ostrov. Ve vedení Prahy se střetly dva návrhy. Stáli proti sobě zastánci relativně levného provizorního dřevěného mostu a příznivci standardního železného mostu jako definitivního řešení. Nakonec byla vybrána méně nákladná cesta prozatímního mostu, nespornou výhodou tohoto řešení byla i rychlost. Se stavbou se začalo na jaře 1900, most měl tři samostatné části propojené násypy. Celková délka dřevěných konstrukcí činila 421 metrů, šířka potom 8 metrů (jízdni dráha 5,5 metru a po obou stranách chodníky o šířce 1,25 metru). Niveleta mostu byla položena nad úroveň velké vody z roku 1890, most byl konstruován na zatížení odpovídající i tramvajovému provozu, s nímž se zde počítalo. Stavbu navrhl městský inženýr Rudolf Kaplan, většinu tesařských prací provedla holešovická firma Antonína Kubeše. Nový most byl slavnostně předán do užívání Pražanům v sobotu 15. prosince 1900. Celkové náklady činily půl milionu tehdejších korun, na mostném se v prvních letech vybralo až 130 000 korun ročně. Životnost mostu se odhadovala až na padesát let.

POLITIKA I TENIS

Na počátku 20. století popularita Štvanice jako místa pro trávení volných chvil narůstala. Ostrov lákal k pořádání akcí i nejrůznější organizace, spolky nebo politické strany. Například poslední březnový den roku 1901 pořádali v jedné z ostrovních restaurací schůzi sociální demokraté, kteří zde diskutovali o otázkách spojených s jejich požadavkem na zavedení všeobecného volebního práva. Po skončení schůze se její účastníci vydali v průvodu pražskými ulicemi. V duchu tehdejších zákonů bylo

Na přelomu let 1901 a 1902 vznikl na Štvanici oplocený areál se čtyřmi kurty a klubový domek s oddělenými pánskými a dámskými šatnami.

pak několik účastníků průvodu odsouzeno k několikadenním trestům vězení za „přečin shluknutí“.

V prvních letech 20. století se (nejen) na ostrově objevil nový fenomén – sport. V roce 1901 si zde od pražské obce pronajal pozemky I.Český lawn-tennis club, aby sem přenesl své kurty, které měl do té doby na cyklistickém závodišti v Bubnech (zhruba v místech dnešního kostela sv. Antonína). Na přelomu let 1901 a 1902 zde vznikl oplocený areál se čtyřmi kurty a klubový domek s oddělenými pánskými a dámskými šatnami.

Na počátku nového století se v souvislosti se Štvanicí mluvilo ještě o jednom významném projektu či spíše instituci, která zde měla nalézt svůj domov. Už v únoru roku 1899 vzniklo Družstvo zoologické velezahrady v Praze, které si kladlo za cíl po vzoru evropských metropolí zřízení zoologické zahrady v Praze. Kromě potřebných financí se nejprve řešilo místo, kde by zoopark mohl být umístěn. V první fázi se uvažovalo o několika lokalitách – zahradě Kinských, centrální části Stromovky a Klamovce, nebo od města tehdy vzdálenější oboře Hvězda. Žádné z těchto míst ale

nepatřilo městu, takže by bylo poměrně komplikované a hlavně drahé je pro účely zahrady získat.

Pražský primátor dr. Groš po nástupu do funkce v roce 1906 podporoval myšlenku umístit zoo na ostrov Štvanice. Už v červnu téhož roku inicioval schůzku odborníků na toto téma. Jak už to ale (nejen) v Čechách bývá, rozproudila se kolem budoucího místa zahrady prudká polemika. Do čela odpůrců se postavil cestovatel Vilém Němec, který se obával například vlivu vlhkosti na budoucí obyvatele zahrady, nebo poukazoval na nepříliš vhodný a nadměrně fádňící terénní profil ostrova. Jeho argumenty se snažila vyvrátit redakce časopisu Zoologická zahrada, podle níž bylo třeba využít podpory hlavního města a jím věnovaného pozemku. Nakonec se myšlenka na zřízení zahrady dočkala realizace až o dvě dekády později a zcela jinde – na rozsáhlých pozemcích v Troji, které k tomu účelu daroval tamější velkostatkář Alois Svoboda.

Pokračování příště

Text: Stanislav J. Václavovic
Foto: archiv autora

Zoologická zahrada král. hlav. města Prahy bude zřízena každým způsobem pouze na ostrově Štvanici a nikde jinde
hned po dokončení letošní regulace ostrova toho, obci pražské patřícího, poněvadž s tím zastupci města Prahy s nově zvoleným starostou p. JUDr. K. Grošem v čele rozhodně souhlasí a kdyby se nestala skutkem na Štvanici, jest jinde na nedozírnou dobu nemožna!
To jsme zplnomocnění prohlásiti oproti všem dobrodružným zprávám jinéhoznění ať je trousí kdokoli a kdekoli.

Časopis Zoologická zahrada zveřejnil v roce 1909 poněkud silné prohlášení. Přesto na Štvanici zoo nevznikla.

Markéta Vondroušová
a Jan Kodeš – dva vítězové
Wimbledonu a čestní
členové I.ČLTK

Vánoční party v Letenském záměčku ozdobili wimbledonští šampioni

DVA Z JEDNOHO KLUBU

Kdeže ty ložské sněhy jsou... Od tradiční vánoční party protékla Vltavou spousta vody, ale zapomenout na ni určitě nechceme, a nejen proto, že se tentokrát v Letenském záměčku potkali hned dva wimbledonští vítězové. Kdo z vás to má? můžeme se zeptat s „klasikem“. Setkání to bylo jako vždy příjemné, za účasti mnoha aktivních hráčů (kteří ale spěchali do hajan, protože čekala extraliga) i věkem pokročilejších a (hodně) pokročilých členů I.ČLTK. Tak ať se klubu i všem, kteří k němu patří, v letošním roce daří!

Stylové uvítání Ivy a Petra Šimůnkových

Milan a Vlasta Vopičkoví a František Slanař s manželkou

Takhle se bavili František Stejskal, Magdalena Zemanová a Andrea Šavrdová

U jednoho stolu se sešli Emanuel Votípka (vlevo) a Milan Horák s partnerkami a Vladimír Horčíčka

Pánové u baru; co asi právě probírají Jan Rybín, Vladislav Šavrda a Zdeněk Krampera?

A dámy u stolu; Iva Šimůnková, Olga Merglová-Votavová, Kamila Allertová a Kristina Koulová

Lucka Michálková s manželem Honzou a sourozenci Kristina Koulová a František Stejskal

Markéta ukazuje odznak čestné členky nejen Andymu Paulsonovi a Katce Kramperové

Nejlepší hráči klubu s Cenami Jaroslava Drobného:
zleva Andy Paulson, Jan Hrazdil, Markéta Vondroušová, Niki Bartůňková, Veronika Sekerková a Filip Ladman

Jiří Medonos, pro přátele „Medák“, vzpomíná na úspěchy v tenisovém nebi

STOPA, KTERÁ NEZMIZÍ

Ke Štvanici patřil od útlého mládí, přestoupil už jako kluk ze Startu. Na ostrově pak strávil velký kus hráčské kariéry a v šestašedesátém patřil do týmu kolem Javorského, který získal titul domácího mistra. Loni v létě za něj **JIŘÍ MEDONOS** převzal v rámci oslav 130. výročí založení I.ČLTK ještě jedno ocenění. Teď už si ho užívá v tenisovém nebi; krátce před Vánoci podlehl v šestasedmdesáti letech zákeřné nemoci...

„Neuvěřitelně statečně s ní bojoval a pořád byl aktivní v rámci ILTC. Byla radost s ním pracovat; férový, svědomitý, co jsme domluvili, to do puntíku splnil,“ vzpomíná Helena Suková, která si v 80. letech jako hráčka pod Medonosovým vedením třikrát sahla na trofej za triumf v Poháru federace. A jeho bývalí spoluhráči?

„Jirka byl pohodovej kluk,“ říká Pavel Huťka a Jana Pikorová, která s Medonosem odehrála nespočet mixů, dodává: „Úžasnej tenista i parták a vůbec člověk. Prožila jsem s ním spoustu přímových let a nikdy mě nezklamal, naopak.“

Jen málo zasloužilých členů I.ČLTK si nevzpomene na chvíle, které je s bývalým spoluhráčem spojují.

„Hrávali jsme spolu debla, po vzoru tehdejších světových jedniček Hewitta s McMillanem v bílých bekovkách,“ usmívá se Pavel Huťka. „Suverénně jsme vyhráli Pardubice a na stará kolena, když se Jirka vrátil ze studií v Americe, i domácí mistrovství. Měl parádní servis, výborný bekhend a fantastickou smeč. Jeho nejlepším úderem byla smeč po dopadu; ohromná rána, nechytatelná. Jednou jsme na Štvanici hráli proti východním Němcům, a když to měl Jirka nahrané, jeden ze soupeřů na kříži trošku šaškoval. Medák ho trefil; museli ho tehdy regulerně oživovat...“

Na ten okamžik si prý dodnes pamatuje i další z Medonosových vrstevníků František Stejskal. „Medák

patřil do naší party – Kodeš, Krásný, Huťka, Týra. A já s ním rok bydlel na vojně. Dodneška Jirku lituju, kvůli nějakému turnaji, tuším v Moskvě, mu neuznali vojnu při studiu na ekonomce, vyhodili ho a on pak musel v Dukle strávit dva roky místo jednoho...“ připojuje Stejskal s dovětkem, že Medonos vynikal zodpovědností a až mírným pedantstvím. Ostatně – možná i proto později uspěl jako trenér, kouč a nehrající kapitán, a to i v zahraničí.

Jméno Medonos zkrátka ke Štvanici patří tak jako jména jiných legend. Odehrál tu spoustu zápasů, prožil kus života. „Hrál“ i v kanceláři Českého tenisového svazu v roli sportovního ředitele ženského tenisu. Jeho stopa určitě nikdy nezmizí.

Jiří Medonos (zcela vpravo) při loňských oslavách 130. výročí I.ČLTK s Janou Pikorovou, Petrem Juroszemem a Václavem Krásným

JIŘÍ MEDONOS (1947–1923)

Prožil tak bohatý tenisový život jako málokdo. Vyrostl na Štvanici a patřil do nejlepší desítky domácích hráčů, jako jeden z mála dokázal porazit tehdejšího suveréna Javorského. Člen vítězného týmu Galeovců a domácí mistr ve čtyřhře i v mixu byl ještě úspěšnější jako kouč; v roli nehrajícího kapitána pro Pohár federace zvedl třikrát nad hlavu slavnou trofej, k níž dovedl Mandlíkovou, Sukovou a spol. (1984–5 a 1988). S úspěchem pracoval v zahraničí i jako sportovní ředitel Českého tenisového svazu, v posledních letech se výrazně angažoval jako kapitán v ILTC (*The International Lawn Tennis Club of the Czech Republic – pozn.*). Na jaře 2018 získal od Českého klubu fair play hlavní cenu za celoživotní postoj.

Vrtné práce

- **komplexní nabídka** vrtných prací od přípravy projektu, vyřízení legislativních požadavků až po samotnou realizaci snadno, rychle a spolehlivě
- široká škála vrtných prací o průměru **42 až 2 360 mm** do hloubky až **1 km dle požadavků zákazníka**
- vrtné práce pro tepelná čerpadla, studny, **pro potřeby pozemního i dopravního stavitelství** a jiné specializované činnosti na celém území České a Slovenské republiky
- vlastní různorodé vrtné soupravy s **nejmodernější inovativní vrtnou technologií** pro vrtání na plný profil či jádrově i ve složitých geologických podmínkách

Vrty pro tepelná čerpadla

- úsporné a komfortní vytápění či chlazení obytných i komerčních objektů
- bezúdržbová a bezhlučná technologie s dlouhou životností šetrnou k životnímu prostředí
- snížení provozních nákladů

Vrtané studny

- vlastní nezávislý a zároveň ekologický zdroj vody
- stabilní přítok i v období sucha
- čerpaná voda bez kontaminantů z povrchových vod

Ostatní vrtné práce

- inženýrskogeologické vrty
- hydrogeologické vrty
- průzkumné, sanační a monitorovací vrty
- vrty pro anodové uzemnění
- vrty pro záporové stěny, mikropiloty
- jádrové vrty pomocí technologie wire-line

ISO PRAHA

ISO DEVELOPMENT | výstavba luxusních nemovitostí

ISO STAVEBNINY | prodej stavebního materiálu a nářadí

ISO OFFICE PARK | pronájem kanceláří a skladů